

17
juni

Na 3 jaar blijven bijna geen beschuldigingen meer over

Restricties op het verzet van Iran opgeheven

Op vrijdag 16 juni 2006 heeft het hof van beroep van Frankrijk alle restricties op de leden van de Nationale Raad van het Iraans Verzet (NCRI) opgeheven. 3 jaar na de inval van 1.300 veiligheidstroepen van Frankrijk op het hoofdkantoor van de NCRI in Europa, blijven volgens de advocaten van de NCRI geen beschuldigingen meer over. "Het dossier is helemaal leeg," heeft een advocaat van de NCRI verklaard.

Restricties op het verzet van Iran opgeheven

Op vrijdag 16 juni 2006 heeft het hof van beroep van Frankrijk alle restricties op de leden van de Nationale Raad van het Iraans Verzet (NCRI) opgeheven. 3 jaar na de inval van 1.300 veiligheidstroepen van Frankrijk op het hoofdkantoor van de NCRI in Europa, blijven volgens de advocaten van de NCRI geen beschuldigingen meer over. "Het dossier is helemaal leeg," heeft een advocaat van de NCRI verklaard.

17 juni 2003

Op 17 juni 2003 had het Franse DST (Veiligheidsdienst van Frankrijk), het hoofdkantoor van de NCRI in Auvers-sur-Oise dichtbij Parijs, aangevallen en alle mensen die daar waren, waaronder Mevr. Maryam Rajavi, gevangen genomen en beschuldigd van 'relatie met terroristische organisaties.' Het was de grootste actie in Frankrijk sinds 30 jaar.

Volgens verschillende waarnemers was het meer een show. Want de media was al voor dat de actie begon klaar, en zelfs de burgemeester van de stad was niet op hoogte van een dergelijke actie. Ook waren nog geen week ervoor grote contracten gesloten met Iran, wat voor een mutuele samenwerking tussen Iran en Frankrijk was.

Buiten het hoofdkantoor van de NCRI werden gewone politieke vluchtelingen, levend in Parijs of dichtbij Parijs, gevangen genomen op een zeer gruwelijke wijze.

Zelfs kinderen en oude mensen werden slecht behandeld. Een Franse burger had een Iraanse kind van 10 jaar met handen vastgebonden gezien, toen zij ging kijken of ook die familie aangevallen werd.

Reden en reacties

Toespraak van Mevr. Maryam Rajavi op 15 december 2004
Europees Parlement, Straatsburg (Frankrijk)

Om een dergelijke actie te rechtvaardigen kwamen er verschillende beschuldigingen. Er werd beweerd dat de NCRI van plan was om Iraanse ambassades aan te vallen. Na 3 jaar is er zelf geen begin van bewijs. Ook kwamen er andere beschuldigingen zoals 'in relatie met terroristische bewegingen' of 'sektes'.

Volgens advocaten van de NCRI en meer dan 7.000 juristen, zijn alle beschuldigingen vals en gebaseerd op geen enkele feit. Volgens de NCRI is het Iraanse regime verantwoordelijk voor dergelijke 'valse beschuldigingen.'

Mohammad Khatami
Toenmalige president van Iran (1997 - 2005)

Vanuit Iran kwamen er zelf felicitaties. Khatami, toenmalige president, noemde deze actie rechtvaardig en vroeg aan andere landen om hetzelfde te doen tegen alle Iraniërs die een gevaar vormen voor het Islamitisch Republiek.

Ook vroeg hij aan Frankrijk om alle gevangene uit te leveren aan Iran, zodat ze 'berecht kunnen worden voor hun misdaden.' Of m.a.w. geëxecuteerd worden, want volgens de wet kunnen al diegene die een gevaar vormen voor het Islamitisch Republiek geëxecuteerd worden. Volgens dezelfde beweging, de NCRI, zouden 120.000 van hun leden geëxecuteerd zijn. Het was de beste manier om een einde aan het verzet te maken, wat de mullahs zelf gedurende 28 jaar niet hadden kunnen doen door executies en terroristische aanslagen.

Antwoord van de NCRI

Nationale Raad van het Iraans Verzet
Parlement in ballingschap

De NCRI heeft al een driejarige campagne, met steun van vele parlementsleden van Europa, juristen, burgers (vooral Franse burgers), Franse en Europese artiesten, verenigingen, ... gekregen.

Volgens de mullahs is iedereen die tegen hen is ofwel terrorist, ofwel een kleine groep herrieschoppers die 'gesteund worden door kleine groeperingen over de grens die met hun internetsites en televisies mensen daartoe aanjagen.' (toespraak van een Iraanse verantwoordelijke na de protestacties van Azeri's in mei 2006).

Mevr. Maryam Rajavi, verkozen presidente van de Nationale Raad van het Iraans Verzet voor de periode van 6 maanden na het verval van het mullahs regime tot het eerste vrije presidentschap in Iran, zei 2 jaar geleden tijdens een herdenkingsbijeenkomst in Auvers-sur-Oise: 'Zoals ik vorig jaar zei, wij moedigen rechtzaken aan ... (want) dit zal bewijzen dat het Iraanse Verzet onschuldig is. ... Indien strijd voor vrijheid en democratie een misdaad is, zijn wij bereid voor de rest van onze leven achter de tralies te zitten, maar zelf geen klein standpunt van onze recht terug te keren.'

Mevr. Maryam Rajavi
Presidente van de Nationale Raad van het Iraans Verzet

Zijn ze terroristen of niet?

Tentoonstelling van schendingen van mensenrechten in Iran
Parijs, december 2005

Het is niet onbelangrijk te vermelden dat de Nationale Raad van het Iraans Verzet nergens in Europa als een terroristische organisatie vermeld wordt.

De Nationale Raad van het Iraans Verzet, is het parlement in ballingschap van het Iraans Verzet, met meer dan 550 leden, waaronder meer dan 55% vrouwen en waarbij verschillende organisaties, waaronder de Volksmojahedin van Iran, lid van zijn. Het is juist de Volksmojahedin van Iran die in Europa op het lijst van terroristische organisaties staat.

Verschillende politici, waaronder het Belgische Senaat en Parlement in zijn unanimitieit (verklaard in recente officiële resoluties), vele leden van het Europese Parlement en parlementsleden van vele landen van Europa en Amerika, professoren van universiteiten, hebben voor een herziening van het terroristische etiket op de Volksmojahedin gevraagd. Voor hen is de terrorist noemen van de Volksmojahedin een grote fout, wegens zij nooit terroristische daden hebben gepleegd, en alleen zich verzetten tegen het afschuwelijke regime van Iran.

Het hoofdkantoor in Auvers-sur-Oise die bestempeld werd met 'hoofdkantoor van de Volksmojahedin' is voor meer dan 15 jaar niet meer van de Volksmojahedin, maar van de Nationale Raad van het Iraans Verzet, en er was daarom ook geen reden voor een inval.

Alle hoeken werden gezocht, computers en documenten in beslag genomen, maar er werd zelf geen eerste bewijs gevonden om hen te veroordelen. Noch wapen, noch documenten die aantonen dat het organisatie van plan was om aanslagen te plegen, noch andere vorm van bewijs, werd gevonden.

Bezoek van Mevr. Maryam Rajavi aan de Raad van Europa
24 - 26 april 2006, Straatsburg (Frankrijk)

In een bijeenkomst, genaamd 'Solidariteit tussen het Belgische en Iraanse Volk', dat twee weken geleden plaatsvond in Brussel, verklaarde een lid van de NCRI: 'het terroristische etiket (op de Volksmojahedin van Iran) is het onrechtvaardigste dat het Iraanse Verzet heeft meegemaakt. Wij zijn gedurende 27 jaar het slachtoffer van het terrorisme van de mullahs, en juist hun slachtoffers zijn nu ook terroristen. ... Met dit etiket rechtvaardigen de mullahs hun daden, want dan is er geen sprake meer van 120.000 politieke gevangene die geëxecuteerd werden, maar van terroristen. En bij protesten in verschillende steden van Iran, zijn het alleen een stel terroristen die gevangen en geëxecuteerd worden.'

Steun van 300.000 Franse burgers aan het Iraans Verzet

Persconferentie over steun van 300.000 Fransen
16 juni 2006, Hoofdkantoor van NCRI, Auvers-sur-Oise

‘Het Franse volk werd geschokt met het zien van hoe onze regering met Iraanse dissidenten omgaat,’ zei Daniël Mitterand, weduwe van ex-president van Frankrijk.

‘Ik luisterde naar de radio. Ik kon het niet geloven, het was net alsof zelf ik onderdrukt werd. ... In die jaren heb het hen leren kennen, en begrepen dat zij dezelfde waarden respecteren als ik, nl. democratie en meer rechten voor vrouwen,’ Ginette Lefèvre, burger van Auvers-sur-Oise, gestorven begin 2006.

In Auvers-sur-Oise zelf kon men de gebeurtenis van 17 juni niet begrijpen. Mensen die al 20 jaar beschermd werden door Frankrijk, en dag en nacht beschermd door de politie, waren op één dag ‘gevaarlijke mensen’ geworden. Zelfs de burgemeester van Auvers-sur-Oise, Jean-Pierre Béquet, kon het niet begrijpen. ‘Hoe kunnen slachtoffers in één keer misdadigers worden,’ verklaarde hij meerdere keren.

Tijdens de 2 weken hongerstaking en protestacties in Auvers-sur-Oise door enkele duizenden Iraniërs, tot de bevrijding van Mevr. Maryam Rajavi op 3 juli 2006, kwamen de bewoners van Auvers-sur-Oise en omgeving ervan dagelijks om hen te steunen, met alles wat voor hen mogelijk was.

Dagelijks kwamen burgers, maar ook de burgemeester en verschillende politici en Franse activisten, hun steun betuigen aan de rechtvaardige strijd van de Iraniërs. Deze situatie heeft voor een onvergetelijke vriendschap tussen het Iraanse en Franse volk gezorgd.

In Auvers-sur-Oise zetten jaarlijks burgers van Auvers-sur-Oise herdenkingsplakaten in steun voor het Iraans Verzet, en haar presidente Mevr. Maryam Rajavi. Z’n 300.000 Fransen, vooral van Val d’Oise, provincie waar Auvers-sur-Oise zich bevindt, hebben het Iraanse Verzet gesteund, en het ‘aanval’ van 17 juni veroordeeld. Dit werd vrijdag 16 juni 2006 vermeld.

3 jaar na 17 juni

In steun voor het Iraans Verzet, en het derde optie dat Mevr. Maryam Rajavi dat tijdens haar bezoek in het Europese Parlement in december 2004 en aan het Europese Raad in april 2006 werd vermeld, organiseren Iraniërs in ballingschap op 1 juli 2006 een bijeenkomst in Parijs.

De Nationale Raad van het Iraans Verzet is tegen een militaire interventie in Iran en verzoeningspolitiek met de mullahs, want volgens haar zal een verzoeningspolitiek onvermijdelijk tot een oorlog leiden. Daarom verklaart de Raad dat er wel een derde optie bestaat om van de crisis verlost te geraken, nl. democratische veranderingen in Iran door het Iraanse Volk en haar Verzet.

Het Iraans Verzet beschikt over een grote steun, maar heeft ook u steun nodig.

Daarom organiseren Iraniërs hun grootste bijeenkomst in Parijs op 1 juli 2006 en vragen aan alle mensen, liefhebbers van een rechtstaat, voor respect van mensenrechten, democratie en gelijkheid, om aan de bijeenkomst deel te nemen.

De bijeenkomst zal rond 14 uur beginnen, tot na 12 uur. Er zullen verschillende Iraanse en Franse zangers komen zingen en het avond zal eindigen met een prachtig vuurwerk.

Vanuit België en Nederland zijn er bussen die daar heenreizen. Hiervoor is een reservatie verplicht.

Voor meer informatie of om deel te nemen, kan u volgende website raadplegen: www.iran2006.info.